Off Shore ông thầy?"

Ông Năm:

- Mầy quên là tao đoán tụi bây có số du học sao???

Tôi đáp:

- Thôi được, có ông thầy ra tay cứu mạng, thì ngày mai tôi đứng ngay Ngã Ba Chú Ía đón, ông làm phước chở tôi vào cổng trường Anh Ngữ. Mối thù nầy tôi không bao giờ quên.

Y như rằng, tôi đứng tại điểm hẹn, sáng sớm ông Thầy Năm lù lù tới, tôi liền phóng lên yên sau ngồi, vào cổng trường Anh Ngữ êm ru như thằng trốn quân dịch.

Trong phòng thi, mồ hôi ra đầy cả người, tay chân bủn rủn, sợ bị nhốt bất tử, sợ không làm bài được. Sau cùng chuyện gì đến rồi cũng đến. Anh Mỹ trắng mở phong bì ra đưa cho mỗi đứa một tập bài thi. Coi như đề thi quá bí mật, đến giờ chót mới biết. Lần thi nầy là lần thi sau cùng của tôi. Đủ điểm thì cuộc đời khác hẳn, nếu thiếu thì cuộc đời vẫn nhàm chán như tự bao giờ. Không lẽ ông Năm gõ lộn mu rùa hay sao mà quẻ của tôi lãng đến thế, bây giờ thì chỉ có chó dẫn đường, chứ tài gì mà tôi thi đủ điểm..

Thi xong tôi xếp hàng trở về Địa Ngục Trần Gian "Tent City". Tôi vào hàng trở về trại, đếm xuôi đến ngược, dư một tên. Trung Úy Ba phán rằng: "Ai mới vào trại đưa tay lên".

Tôi đưa tay lên chào:

- SVSQ Nguyễn Hoàng Tân, số quân 73/606502 có mặt.

Ông Ba:

- Thượng Sĩ Mười đâu, cho anh nầy lên tới ốc o, và bỏ vào Conex lập tức.

Án lệnh đã ra, Thượng Sĩ Mười dẫn tôi vào Conex không một lời từ giã. Nhưng không quên dùng tông đơ để một đường thẳng từ cạnh lỗ tai đến đỉnh ốc o trên đầu. Trước khi thi hành án lệnh tôi vẫn không quên nói với Trần Trung Tín:

- Tín à! Làm ơn nhớ rằng tao vẫn còn ở Conex nhé. Mầy phải nhắc nhở Trung Úy Năm. Khi nào có kết quả thi Off Shore thì báo cho ông Năm biết. Đậu thì báo, còn rớt thì thôi. Số phần của tao chắc chọn conex là quê hương thứ hai rồi. Cái đầu tóc bị cạo tới ốc o, lần nầy sao mà xú quẻ quá, ông Ba chơi tới ót làm sao mà đội nón. Hãy nhớ rằng tao đang bị ở tù nhé.

"Phạn xá chiều nay buồn tê tái
Anh âm thầm vác sắc tới trường bay"

hay

"Phạn xá chiều nay buồn tê tái
Ánh lửa tù đốt cháy cả tương lai"

Mấy câu thơ mà khóa đàn anh viết lại, để chọc quê các đàn em trong các Conex từ Nha Trang về tới Sài Gòn, để mỗi lần có đàn em nào nhập thất, biết được đời cay đắng như thế nào. Không biết mấy câu thơ trên của ông thần đàn anh nào viết lên lúc ngồi Cải Hối Thất sao mà nghe thơ mộng quá, y như là tù chung thân vậy.

Ngày một, ngày hai, rồi một bữa nọ thằng Tín báo:

- Mầy OK rồi, xém bị cháy đít (đậu sát nút).

Rõ ràng quẻ ông Năm linh thiệt, tôi pass off shore mắc me. Trúng lọt lưới qua khỏi địa ngục trần gian "Tent City". Thầy Năm ơi! Mu rùa của thầy linh còn hơn...

Ông Năm nhắn "Hãy ngồi tù chơi thêm mấy ngày nữa, chờ cho đến khi có Sự Vụ Lệnh của BTL thì sẽ mãn hạn tù. Chuyện Conex là chuyện nhỏ, xử nội bộ trong trại cho vui thôi. Chừng nào bị nhốt ở Cải Hối Thất Sư Đoàn kìa, mầy là SVSQ thì chuyện tù rạt nầy là chuyện nhỏ như con thỏ".

Tôi được Lưu Khải Minh tặng cho mấy điếu Bastos xanh. Châm điều thuốc sau cùng trong Conex rồi không biết thuốc lá đâu nữa mà đốt, chừng nào mới rời hỏa ngục nầy. Chà! Nếu ông Năm quên mà thằng Tín cũng không nhớ, thì đời tôi đen như mõm chó.

Chính ông Ba phải mở tù cho tôi ra, vì Sự Vụ Lệnh của BTL cho phép "phóng thích" tôi, không bị khống chế bởi "khách sạn 5 sao của ông Trung Úy Ba" nữa.

Đáng lẽ tôi nhập khóa cùng với bọn 7504 ở Sheppard nhưng cũng tội tà tà nên ra trường khóa 7506... Trước ngày du học, tôi có gặp bạn già Nguyễn Thanh Tòng, hắn bảo:

- Mầy nhớ mua cho tao cái nón kalo size số 6 và cái